18. november 2026 EM2026/256

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan styrke den tidlige støtte til gravide og familier i sundhedsvæsenet gennem bedre brug af socialfaglige kompetencer
(Medlem af Inatsisartut Pipaluk Olsen, Demokraatit)

Indledningsvis vil vi fra Siumut takke medlem af Inatsisartut Pipaluk Olsen, Demokraatit, for forslaget til en debat om, hvordan vi kan styrke den tidlige støtte til gravide og familier.

Fra Siumut lægger vi vægt på, at alle børn får mulighed for en god start på livet. Det skal ikke afhænge af forældrenes livsvilkår, økonomi eller bopæl.

At få et barn bringer glæde og håb til familien. Men det kan også medføre et stort ansvar, usikkerhed og udfordringer. Derfor skal forældre ikke føle sig alene, når de har brug for støtte. Hjælpen skal være tæt på, og det skal være tydeligt, hvor de kan henvende sig.

Fra Siumut mener vi, at støtten til familier ikke først skal sættes ind, når problemerne har vokset sig store. Allerede under graviditeten skal der handles, når et behov bliver opdaget. Forældrenes tryghed er afgørende for, at barnet kan få en tryg opvækst.

Vi er enige med forslagsstilleren i, at vi skal blive bedre til at udnytte de socialfaglige kompetencer, vi allerede har. Medarbejdere med uddannelse og efteruddannelse skal have mulighed for at bruge deres kompetencer i det daglige arbejde. Efteruddannelse skal have et formål og føre til en bedre indsats for borgerne.

Vi har brug for jordemødrenes, sygeplejerskernes, lægernes og de socialfaglige medarbejderes forskellige faglige kundskaber. Det organiserede samarbejde mellem disse faggrupper skal styrkes med udgangspunkt i familiernes behov.

Familier skal ikke henvises fra kontor til kontor, når de søger hjælp. Det skal være tydeligt, hvem der har ansvaret, hvem der følger op, og hvilken støtte der skal gives. Myndighedernes opdeling af ansvarsområder må ikke blive en hindring for familierne.

Her er samarbejdet mellem sundhedsvæsenet og kommunerne helt afgørende. Når man møder en gravid eller en familie med behov for støtte, skal hjælpen koordineres i samarbejde med familien. Dialogen skal bygge på tillid, og familierne skal inddrages i beslutninger om deres eget liv.

Fra Siumut vil vi også understrege, at begge forældre skal tænkes ind. Den kommende mor har en central rolle, men støtten til den kommende far skal også indgå. Hvis familien som helhed skal styrkes, er det vigtigt, at begge forældre støttes i deres ansvar.

Adgangen til hjælp skal sikres, uanset hvor i landet man bor. Behovene hos familier i bygder og mindre byer skal også tilgodeses. Personalemangel er en udfordring, men den kan ikke i sig selv begrunde, at familier med behov for hjælp ikke får den. Man kan overveje at kombinere lokale muligheder med rejsehold og rådgivning på afstand.

Hjælpen skal også ydes med respekt for borgerens sprog og kultur. Når man taler om personlige og svære forhold, er gensidig forståelse og tillid helt grundlæggende.

Derfor opfordrer vi fra Siumut Naalakkersuisut til at klarlægge, hvordan de eksisterende socialfaglige kompetencer kan udnyttes bedre, og hvilke barrierer der er for samarbejdet. Det skal ske i samarbejde med medarbejderne. Hvis opgaverne udvides, skal der samtidig tages højde for den nødvendige tid og bemanding.

Vi skal bruge medarbejdernes kompetencer bedst muligt. Vi skal støtte familierne tidligt. Og vi skal altid sætte børnenes behov i centrum for vores beslutninger.

Med disse bemærkninger deltager vi i debatten og støtter fra Siumut en styrkelse af den tidlige støtte til familier.

Lars Poulsen, Siumut